

gets Mening, at der i denne Toldlov ſtal voteres en Nedgang, for hvilken der ſtal ſøges Dækning gennem andre Skattelove. Saa ſtor Nedgang ſtal der voteres i Toldafgifterne, at det bliver nødvendigt derfor at ſøge Dækning i andre Afgifter. Dernæſt ſtal der ikke ſamtidig forhandles om Maaden, paa hvilken denne Dækning ſtal tilveiebringes; men Spørgsmaalet derom ſtal udfættes til en senere Forhandling, og ſaa ſtal endelig for det Sidſte Spørgsmaalet om Maaden, paa hvilken denne Dækning ſtal tilveiebringes, ſtaa fuldkommen aabent. Det er de Principer, ſom Folkethinget har vedkjendt ſig ved denne Endring, medens vi ſige: Vi have ikke Noget imod at votere en Nedgang i Toldindtægterne, men vi forbeholde os blot, at vi ſamtidig med, at vi votere denne Nedgang, ville votere Dækning for den Nedgang, ſom erkendes at burde dækkes, og ſaa ville vi forhandle og vedtage det Forſlag, hvorved en ſaadan Dækning ſtal tilveiebringes, ſamtidig med Toldloven, og diſſe Forſlag ſtulle være Forſlag til Lov om en Brændevins- og Alſkat. Saa ſiger Folkethinget: Vi ville forſt votere en Nedgang i Toldindtægten, og en vis Del af den Nedgang ſtal dækkes med andre Skatter, men Spørgsmaalet om, hvorledes denne Dækning ſtal tilveiebringes, ſtal gjenmes til en senere Leilighed, og Spørgsmaalet om, ved hvilke Love Dækningen ſtal tilveiebringes, ſtal behandles ſom et aabent Spørgsmaal, ſom vi paa Forhaand ſlet ikke ville binde os til. Eftøndt man maatte med Henſyn til det ſidſte Punkt, Spørgsmaalet om, ved hvilke Love Dækningen ſtal tilveiebringes, kunde være tilbøielig til at opfaſte en vis Tvivl, tror jeg dog, at man ikke kan opfatte de foreliggende Udtalelſer anderledes, end at det virkelig er Meningen. Jeg ſtal for det Forſte gjøre opmærksom paa, at ſelve Affattelsen af Lovforſlaget lyder jo udtrykkelig paa „nye Beſtattingslove“, der ſtaaer ſlet ikke Andet. Under dette Udtryk er jo aabenbart indbefattet enhver Art af Beſtattingslove, ſom tænkes kan. Saa er der gaaſte viſt i Betænkningen henviſt til, at Flertallet ikke har Noget imod, at den delviſe Dækning ſøges tilveiebragt ved de af Regjeringen og Landſthinget foreſlaaede Afgifter, dog mod en vis Lempelſe. Men naar man nu ſpørger, hvad Meningen er med diſſe to forſkjellige Udtalelſer, tror jeg, at der ikke er Tvivl om, at der er de Medlemmer af Udvalget, ſom fuldt have villet forbeholde ſig Frihed i Henſeende til Spørgsmaalet om, hvorledes Dækning ſkulde tilveiebringes. Det er af den ærede Ordfører udtalt under Forhandlingerne — ſe Tidenden Sp. 2699 — at Meningen er fuld Frihed.

Jeg ſtal tillade mig at fremhæve de paagjældende Ord. Han ſiger, at, hvis Landſthinget beſvarer Spørgsmaalet om en kvantitativ Medſættelſe imødefommende, „vil det ikke viſe ſig vanſkeligt, at opnaa en Overenſtømt med det andet Thing ſaavel om Kompensationsmaaden ſom om de øvrige Punkter, der kunde være Thingene imellem; men paa hvilken Maade en ſaadan Kompensation ſtulde finde Steb, derom maa Flertallet forbeholde ſig ſin Frihed. Det forekommer mig, at der har man accentueret ſaa stærkt, ſom det paa nogen Maade er muligt: vi forbeholde os vor Frihed. Der er ligeledes et andet Medlem, ſom udtaler paa lignende Maade, at han for ſit Bedkommende forbeholder ſig ſin fulde Frihed.“ Det er Spalte 3111—12, hvor det hedder: „Naar vi forſt ere blevne enige om, hvilket Beløb, der ſtal ſøges dækket, overveie vi, om det ſtal ſtæ ved en Stat paa Ol og Brændevin eller ved en Stat paa andre Forbrugsgjenſtande eller ved andre Stattepaalæg“. Det forekommer mig ogſaa, at denne Udtalelſe viſer, hvorledes Udtrykket „nye Beſtattingslove“ er at forſtaa, nemlig i den viddeſt mulige Betydning, ſom dette Ord kan have. Saa er der gaaſte viſt et Par andre Medlemmer, ſom for deres Bedkommende udtale, at de kunne gaa med til at ſøge Dækning paa den Maade, ſom Landſthinget har foreſlaaet, ved en Brændevins- og Alſkat. Men ſaa er der to Spørgsmaal, ſom ikke maa forverles. Det forſte er: Vil man overhovedet gaa til diſſe Skatter, Brændevins- og Alſkat? Det er det ene, men ſaa er der det næſte Spørgsmaal tilbage, og det er: Mener man ſaa at kunne finde ſ. Ex. en Alſkat, ſom er brugelig? Og dette ſidſte Spørgsmaal ville Udvalgets Medlemmer være enige med mig i er et overmaade vanſkeligt Spørgsmaal. Det ene af de Medlemmer, ſom udtalte, at han kunde gaa med til en Alſkat, fremhævede tillige, at i den Stillelſe, ſom Landſthinget havde givet denne Stat, maatte han anſe den for at være neppe brugelig. Jeg tror nu, at det Forſøg, vi gjorde, var omtrent det ſidſte Forſøg, der kunde gøres paa at faae en brugelig Alſkat, og hvis man fra anden Side ikke finder det brugeligt, bliver Spørgsmaalet om Muligheden af en Alſkat i høieſte Grad problematiſk. Det er et Spørgsmaal, ſom man ſlet ikke har underſøgt og overveiet i det andet Thing; Spørgsmaalet om Muligheden af at tilveiebringe en Alſkat har ſlet ikke foreligget, og naar man deſuagtet ſiger, at man vil gaa med til en Alſkat, kan Meningen ikke være anden end den, at man har fra et finantſielt Synspunkt ikke Noget imod at gaa med til denne Stat, medens man med Henſyn til